EUROOPAN PARLAMENTTI

2004 *2009*

Istuntoasiakirja

21.10.2008

B6-0543/2008 }
B6-0550/2008 }
B6-0551/2008 }
B6-0552/2008 } RC1

YHTEINEN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 103 artiklan 4 kohdan mukaisesti

– Hartmut Nassauer PPE-DE-ryhmän puolesta
– Hannes Swoboda ja Pervenche Berès PSE-ryhmän puolesta
– Annemie Neyts-Uyttebroeck ja Margarita Starkevičiūtė ALDE-ryhmän puolesta
– Brian Crowley, Cristiana Muscardini, Adam Bielan ja Ryszard Czarnecki UEN-ryhmän puolesta

joka korvaa seuraavat poliittisten ryhmien jättämät päätöslauselmaesitykset:

– PPE-DE (B6-0543/2008)
– UEN (B6-0550/2008)
– ALDE (B6-0551/2008)
– PSE (B6-0552/2008)

15.–16. lokakuuta 2008 pidetystä Eurooppa-neuvoston kokouksesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15.–16. lokakuuta 2008 pidetystä Eurooppa-neuvoston kokouksesta

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon 15.–16. lokakuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajavaltion päätelmät,

– ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston selvityksen ja komission julkilausuman 15.–16. lokakuuta 2008 pidetystä Eurooppa-neuvoston kokouksesta,

– ottaa huomioon 14. toukokuuta 2008 hyväksytyt neuvoston päätelmät, jotka koskevat EU:n valvontajärjestelmää ja rahoitusvakausjärjestelyjä, sekä neuvoston 3. kesäkuuta 2008, 4. joulukuuta 2007 ja 9. lokakuuta 2007 tekemät päätelmät,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että EU:n tilanne on kriittinen rahoituskriisin, ilmastonmuutoksen haasteiden ja selkeän institutionaalisen ratkaisun tarpeen vuoksi,

B. ottaa huomioon, että rahoitusalan nykyinen, Yhdysvaltojen subprime-asuntoluotoista aiheutunut kriisi, joka juontaa juurensa muun muassa Yhdysvaltojen liittovaltion keskuspankin liian ekspansionistisesta rahapolitiikasta, rahoitusmarkkinoiden avoimuuden puuttumisesta, rahoituslaitosten liiallisesta velkaantumisesta, rahoitusmarkkinoiden puutteellisesta valvonnasta, virheellisistä luottoluokituksista ja asuntohintojen kehitystä koskevista vääristä arvioista, on levinnyt kaikkialle maailmaan rahoitusmarkkinoiden lisääntyneen keskinäisen riippuvuuden vuoksi,

C. ottaa huomioon, että rahoitusmarkkinoiden innovaatiot voivat olla hyödyllisiä, mutta ottaa toisaalta huomioon, että mainittujen rahoitustuotteiden on oltava säänneltyjä ja avoimia, jotta voidaan varmistaa asianmukainen tasapaino tehokkuuden ja vakauden välillä, ja että rahoitusmarkkinoiden olisi palveltava reaalitaloutta,

D. ottaa huomioon, että käytössä olevilla välineillä ei ole voitu rajoittaa talouskriisin vaikutusta tavalla, joka minimoisi kokonaiskustannukset ja välttäisi vaaratekijät ja että enenevässä määrin yhdentyneillä Euroopan rahoitusmarkkinoilla tarvitaan johdonmukaista EU:n tason valvontaa; huomauttaa kuitenkin, että rahoitusmarkkinoiden vakaus ja kriisinhallinta edellyttävät useiden muidenkin toimijoiden kuin valvojien osallistumista,

E. ottaa huomioon, että rahoituskriisiä käsittelevissä päätelmissään Eurooppa-neuvosto jätti mainitsematta Euroopan parlamentin roolin yhteisen lainsäädäntövallan toisena käyttäjänä päätöksiä tehtäessä,

F. ottaa huomioon, että parlamentaariset menettelyt Lissabonin sopimuksen hyväksymiseksi on toteutettu 24 jäsenvaltiossa; ottaa huomioon, että Lissabonin sopimukseen sisältyvät institutionaaliset uudistukset ovat tarpeen, jotta varmistetaan, että Euroopan unioni toimii moitteettomasti, tasapainoisesti ja täyden demokraattisen valvonnan alaisena,

G. ottaa huomioon, että vuoden 2009 merkittävien poliittisten tapahtumien vuoksi, erityisesti Euroopan parlamentin vaalien ja Euroopan uuden komission valinnan takia, tarvitaan selvyyttä siitä, mitä institutionaalisia määräyksiä sovelletaan,

H. ottaa huomioon, että EU:lla on tärkeä kansainvälinen rooli ilmastonmuutoksen torjunnassa, koska se johtaa asiaa koskevia kansainvälisiä neuvotteluja ja koska sen 27 jäsenvaltiota ovat sitoutuneet merkittäviin päästövähennyksiin; ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto sitoutui maaliskuussa 2007 vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä ja nostamaan tavoitteen 30 prosenttiin, jos saadaan aikaan kattava kansainvälinen sopimus,

I. ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen torjunta on Euroopan unionille erittäin tärkeä asia ja tavoite, joka pitäisi pyrkiä saavuttamaan kattavin kansainvälisin keinoin,

J. katsoo, että Lissabonin ja Göteborgin tavoitteiden ja ilmasto- ja energiapaketin tavoitteiden täyttäminen edellyttää pitkän aikavälin investointeja, ja että Euroopan investointipankin roolia asiassa on vahvistettava,

Maailmanlaajuisen rahoituskriisin taloudelliset vaikutukset reaalitalouteen

1. korostaa voimakkaasti sen tärkeyttä, että yhteisön talouspolitiikalla on reagoitava nopeasti ja hyvin koordinoidusti, jotta maailmanlaajuinen talouskasvu voidaan elvyttää; huomauttaa kuitenkin, että vakaus- ja kasvusopimuksen periaatteita ei pitäisi vesittää ja että jäsenvaltioiden olisi pyrittävä rahoituksen vakauttamiseen;

2. on vakavasti huolestunut rahoitusmarkkinoiden tilanteesta ja vaatii koordinoitujen toimien entistä tehokkaampaa vahvistamista, jotta luottamus voidaan palauttaa markkinoille;

3. katsoo, että Eurooppa-neuvoston päätelmät, joissa vahvistettiin euroryhmän 12. lokakuuta päättämät toimet, ovat ensimmäinen tärkeä ja koordinoitu askel markkinoiden luottamuksen palauttamiseksi, pankkien välisten lainojen edistämiseksi ja pankkien omien varojen lisäämiseksi siten, että ne voivat edelleen antaa lainoja yrityksille ja kotitalouksille; katsoo, että mainitut toimenpiteet olivat välttämättömiä nykyisen rahoituskriisin rajoittamiseksi;

4. pitää ratkaisevana, että jäsenvaltiot osoittavat vahvan sitoutuneisuutensa ja tehokkaan kriisinhallintakapasiteettinsa vakaiden markkinaolojen palauttamiseksi, koska tämä on olennaista luottamuksen kannalta; katsoo, että euroalueen valtion- ja hallitusten päämiesten ensimmäinen tapaaminen, jossa tehtiin päätöksiä, vaatii lisäkehittämistä menettelynä;

5. panee merkille, että kriisin vaikutus ulottuu rahoitusmarkkinoiden ulkopuolelle, erityisesti yritysten elinkelpoisuuteen, työpaikkoihin, henkilökohtaiseen rahoitukseen ja pk-yrityksiin ja panee merkille, että vaikutus olisi ollut arvaamaton, jos kansalliset viranomaiset, EKP ja muut keskuspankit eivät olisi toteuttaneet rahoitusjärjestelmän luottamuksen uudelleen palauttamista koskevia toimenpiteitä;

6. korostaa, että rahoituksen vakautta ja järjestelmäriskejä varten tarvitaan toimia; kehottaa komissiota ja neuvostoa elvyttämään Lissabonin ohjelman ja mukauttamaan tämän vuoden loppuun mennessä jäsenvaltioiden uudistusohjelmia nykyisen talousvääristymän aikana, jotta EU:n kansalaisten työpaikat ja tulot voidaan turvata;

7. katsoo asiassa tarvittavan kestävää ja kasvuun keskittyvää makrotalouden ympäristöä; muistuttaa, että on ensiarvoisen tärkeää, etteivät luottojen myöntäminen kansalaisille ja pk-yrityksille sekä investoinnit EU:n infrastruktuuriin keskeydy, jotta vältytään talouskasvun ja työllisyyden jyrkältä heikkenemiseltä; tähdentää EIP:n mahdollista merkitystä tässä suhteessa;

Strategia rahoituskriisistä ulos pääsemiseksi

8. kannattaa määrätietoisesti tukitoimia, joilla likviditeetti palautetaan markkinoille, jotta luotonanto voidaan palauttaa sekä yrityksille että yksityisasiakkaille; on tietoinen siitä, että veronmaksajat on saatava vakuuttuneiksi siitä, että heidän huolenaiheensa otetaan huomioon kaikissa toimissa, ja toteaa, että rahoitusvakauden palauttaminen on ratkaisevaa tulevan talouskasvun kannalta; pyytää jäsenvaltioita tarkistamaan nykyisen rahoitusjärjestelmän toimivuuden, jos ne haluavat vakavasti pyrkiä palauttamaan luottamuksen rahoitusmarkkinoille ja torjumaan rahoituskriisiä maailmanlaajuisella tasolla;

9. pitää myönteisenä, että komissio on reagoinut nopeasti ja kattavasti siihen, että rahoituslaitoksia koskeviin toimiin sovelletaan valtiontukia koskevia määräyksiä; kehottaa hätätoimien tiukan valvonnan yhteydessä komissiota perustamaan monenvälisen ryhmän, jossa yhdistetään kilpailua koskevan pääosaston, kolmeen tason 3 komiteaan kuuluvien valvojien ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän asiantuntemus tietämyksen ja osaamisen kartuttamiseksi ja sen varmistamiseksi, että arviot ovat tasapainoisia, puolueettomia ja laadukkaita kaikissa jäsenvaltioissa;

10. arvostaa komission päätöstä perustaa korkean tason työryhmä laatimaan vakaa ja kestävä valvontarakenne, jolla huolehditaan paremmasta alojen välisestä ja rajat ylittävästä integraatiosta ja yhteensovittamisesta; painottaa, että on tärkeää antaa työryhmälle pikaisesti täsmälliset valtuudet ja että sen on annettava kertomus neuvostolle, komissiolle ja Euroopan parlamentille;

11. hyväksyy rahoitusalan kriisiyksikön perustamisen ja pyytää neuvostoa sopimaan lyhyellä aikavälillä sen toimintatavoista ja sen yhteistyöstä korkean tason työryhmän kanssa; arvostelee voimakkaasti EP:n puuttumista mainitusta kriisiyksiköstä; kannattaa komission ja EKP:n johdolla toimivan sellaisen tehokkaamman varhaisvaroitusjärjestelmän luomista, jolla on yhteen sovittamista ja täytäntöönpanoa koskevaa toimivaltaa ja jonka toimintaan 3-tason komiteoiden olisi osallistuttava;

12. hyväksyy neuvoston päätöksen tehostaa EKP:n roolia luotonantajana ja lainanottajana;

13. on huolestunut valtion tukipakettien suuruudesta johtuvista rahoitusmarkkinoiden riskeistä ja pitää tärkeänä veronmaksajien ja jäsenvaltioiden talousarvioiden etujen turvaamista aina, kun julkisia varoja käytetään rahoituslaitoksen pelastamiseen, ja siihen olisi kytkettävä julkinen valvonta, hallinnan parantaminen, johdon palkitsemisjärjestelmiä koskevat rajoitukset, tuntuva vastuuvelvollisuus julkisille viranomaisille ja reaalitalouteen tehtäviä investointeja koskeva strategia;

Sääntelyn tehostaminen

14. kehottaa neuvostoa toimimaan yhteistyössä parlamentin kanssa ja kehottaa komissiota käyttämään aloiteoikeuttaan ja ehdottamaan toimia, joilla vahvistetaan EU:n sääntely- ja valvontakehystä ja kriisinhallintaa EU:n sääntelyn tasolla;

15. painottaa, että on tärkeää analysoida tarkasti nykyisen rahoituskriisin syitä ja erityisesti valvonnan asianmukaisuutta ja nykyisten sääntöjen noudattamista; toistaa pyyntönsä oikeudellisten toimien toteuttamisesta, erityisesti kun on kyse: pankkien toiminnan sääntelystä ja valvonnasta, luottoluokituslaitosten tehtävästä, arvopaperisoinnin turvaamisesta ja valvonnasta, hedge-rahastoista ja muista uusista instituutioista, lainanoton vaikutuksista, avoimuutta koskevista vaatimuksista, likvidaatiota koskevista säännöistä, OTC-markkinoiden selvittämisestä ja kriisinehkäisymekanismeista; pitää myönteisenä komission ehdotusta pankkitalletusten vähimmäissuojan korottamisesta ja toistaa luvanneensa tutkia ehdotuksen pikaisesti;

16. muistuttaa, että on parlamentin äskettäisen, tulevia valvontarakenteita käsittelevän mietinnön (A6-0359/2008) mukaisesti vahvistettava Lamfalussyn prosessia, mukaan lukien valvontaviranomaisten suorittama suurimpien rajat ylittävien rahoitusryhmittymien valvonta sekä selkeän oikeudellisen aseman vahvistaminen kolmannen tason komiteoille ja niiden toimivaltuuksien laajentaminen, jotta voidaan tehostaa valvontaa EU:ssa ja helpottaa kansainvälistä vuoropuhelua ja toimien koordinointia tällä alalla;

17. huomauttaa, että kansalliset viranomaiset eivät pysty yksin selviytymään kansallisen lainkäyttövallan ylittävistä kriiseistä, että kriisitilanteessa valvontaviranomaisten yhteistyö ja keskinäinen luottamus on ratkaisevan tärkeää; kehottaa komissiota ja asiasta vastaavia kansallisia viranomaisia kehittämään yhdessä asianmukaisia ehdotuksia tehokasta kriisinhallintaa varten ja jättämään ne parlamentin käsiteltäväksi; pitää tärkeänä EU:n tason koordinoinnin vahvistamista ennen G8-tason tapaamisia, ja uskoo vakaasti, että kriisiin tarvitaan globaaleja ratkaisuja, joissa edistetään uuden kansainvälisen rahoitusjärjestyksen luomista ja Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston uudistamista;

18. pitää myönteisenä aloitetta, jonka mukaan mahdollisimman pian on kutsuttava koolle kansainvälinen kokous, jossa neuvotellaan sääntely- ja valvontatoimista, jotka ovat välttämättömiä nykyiseen kriisiin reagoitaessa; on vakuuttunut siitä, että EU:n on toimittava johtavassa roolissa keskusteluissa, jotka koskevat kansainvälisen rahoitusjärjestelmän tulevaisuutta; pyytää, että Eurooppa-neuvosto ja komissio varmistavat Euroopan parlamentin osallistumisen mainittuun prosessiin;

19. kehottaa komissiota antamaan viipymättä ehdotuksen säästöjen verotusta koskevan direktiivin uudelleen tarkastelemiseksi;

Lissabonin sopimus

20. toistaa kunnioittavansa Irlannin kansanäänestyksen tulosta ja muiden jäsenvaltioiden ratifiointimenettelyjen tulosta, ja katsoo, että Irlannin kansalaisten ilmaisemiin huolenaiheisiin voidaan reagoida, jotta kaikille kelpaavaan ratkaisuun päästäisiin ennen Euroopan parlamentin vaaleja; on valmis tarjoamaan Irlannin hallitukselle ja parlamentille kaiken sen avun, jota ne tarvitsevat esittääkseen ehdotuksia, joilla saadaan aikaan laajempi ja

tiedostavampi yksimielisyys irlantilaisten keskuudessa Irlannin tulevaisuudesta uudistetussa ja vahvistuneessa Euroopan unionissa ja jotka myös Irlannin EU-kumppanit voivat hyväksyä;

21. pyytää, että Eurooppa-neuvosto seuraavassa kokouksessaan määrittää menettelyn ja aikataulun, jotka mahdollistavat mainitun tavoitteen saavuttamisen;

Energia ja ilmastonmuutos

22. katsoo, että vuoden 2012 jälkeisiä EU:n ilmastotavoitteita ei tule asettaa kyseenalaisiksi nykyisen kansainvälisen rahoituskriisin vuoksi; sitoutuu läheiseen yhteistyöhön neuvoston ja komission kanssa ilmastonmuutosta ja energiapakettia koskevan tehokkaan ja toimivan sopimuksen aikaansaamiseksi mahdollisimman pian; korostaa kuitenkin, että EU:ssa toimivan teollisuuden, sen työntekijöiden ja kuluttajien kannalta on ratkaisevan tärkeää, että mainittujen tavoitteiden saavuttamiseen tähtäävissä toimissa otetaan täydellisesti huomioon niiden vaikutus EU:n yritysten alakohtaiseen ja yleiseen kilpailukykyyn; muistuttaa neuvostoa siitä, että kysymyksessä on yhteispäätösmenettely, jossa vaaditaan määräenemmistöä;

23. kehottaa komissiota säilyttämään ehdotetut kunnianhimoiset tavoitteet, jotka koskevat pakollista uusiutuvan energian 20 prosentin osuutta yhteisön lopullisesta energian kokonaiskulutuksesta ja uusiutuvien energialähteiden pakollista 10 prosentin osuutta kunkin jäsenvaltion julkisessa liikenteessä vuoteen 2020 mennessä;

24. panee merkille Eurooppa-neuvoston aikomuksen pyrkiä vähentämään päästöjä 30 prosentilla, mikäli kansainvälinen sopimus saadaan aikaan ja edellyttäen, että muut kehittyneet maat sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja että taloudellisesti edistyneemmät kehitysmaat vähentävät myös päästöjään vastuunsa ja kykyjensä mukaan;

25. muistuttaa, että EU:n teollisuuden kannalta on olennaista, että tarvittavia joustotoimenpiteitä toteutetaan sektoreilla, jotka eniten kärsivät tuotannonsiirroista ja kilpailukyvyn menetyksestä;

26. kiinnittää huomiota siihen tosiaasiaan, että muun muassa hallitustenvälinen ilmastonmuutospaneeli (IPCC) on tunnustanut hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin sisältyvät mahdollisuudet hiilidioksidipäästöjen merkittävään vähentämiseen energia-alalla ja teollisuuslaitoksissa; kehottaa siksi neuvostoa varmistamaan, että varataan riittävästi määrärahoja, jotta sen pyytämät 12 demonstrointihanketta voidaan aloittaa vuoteen 2015 mennessä;

27. muistuttaa, että ilmastonmuutosta ja energiapakettia koskeviin lainsäädäntöehdotuksiin on sisällytettävä ehdotus uusien henkilöautojen päästönormeja koskevaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi osana komission integroitua lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi;

Energian toimitusvarmuus

28. vaatii vahvaa poliittista sitoutumista siihen, että siirrytään kohti vähähiilistä EU-taloutta, kotimaisten lähteiden käytön lisääminen, hajautettu energiantuotanto, toimitusvarmuutta

parantavat energiansäästötoimet, energiatehokkuus ja muut vähähiiliset energialähteet mukaan luettuina, ja että pyritään monipuolistamaan energianlähteitä ja vähentämään riippuvuutta maahantuoduista fossiilisista polttoaineista, koska tämä muutos on loogisin vastaus korkeampiin öljynhintoihin; hyväksyy sen, että nämä strategiset toimenpiteet edellyttäisivät voimakasta taloudellista sitoutumista tutkimukseen ja kehitykseen;

29. kehottaa neuvostoa ja komissiota toteuttamaan päättäväisesti EP:n suosituksia, jotka tähtäävät yhteisen eurooppalaisen ulkoisen energiapolitiikan luomiseen erityisesti edistämällä EU:n yhtenäisyyttä energiantoimittajien ja siirtomaiden kanssa käytävissä neuvotteluissa ja puolustettaessa koko EU:n etuja, tehokasta energiadiplomatiaa kehitettäessä ja hyväksyttäessä tehokkaita mekanismeja kriisitilanteisiin reagoimiseksi sekä energiantoimittajien monipuolistamista varmistettaessa; muistuttaa, että tätä varten on hyväksyttävä strategia ja sen toteuttamiseen tarvittavat välineet; vaatii, että tarvittavien yhteenliitäntöjen kehittämiseen on kiinnitettävä huomiota erityisesti Itä-Euroopassa;

30. pitää myönteisenä, että neuvosto aikoo vahvistaa ja täydentää elintärkeää infrastruktuuria; kehottaa komissiota luomaan Euroopan laajuiset energiaverkot ja asettamaan etusijalle yhteenliitäntöjä koskevan suunnitelman, jossa ei sivuuteta nesteytetyn maakaasun vastaanottamista, jälleenhöyrystämisen infrastruktuuria eikä varastointikapasiteettia; pitää myönteisenä, että Euroopan syrjäisiin alueisiin on kiinnitetty erityistä huomiota; korostaa, kuinka tärkeää on jatkaa Euroopan yhteenliitäntä- ja verkkoinfrastruktuurinkehittämistä, jotta yleistyvä merialueella tuotettava tuulivoima voidaan saattaa markkinoille; katsoo, että rajat ylittäviä yhteenliitäntöjä varten tarvitaan erityistoimia, kuten rahoituksessa etusijalle asettamista tai verohuojennuksia; toteaa, että Euroopan laajuisten energiaverkkojen puuttuvien lenkkien luominen parantaa toimitusvarmuutta ja edistää sisämarkkinoiden loppuun saattamista;

31. korostaa, että Mustanmeren alueen naapurimaiden kanssa tehtävää yhteistyötä on tehostettava institutionaalisten ja monenvälisten järjestelyjen avulla myös energiatoimitusten ja -siirtojen varmuutta ja markkinatoimintojen avoimuutta koskevissa kysymyksissä;

32. korostaa energiavarmuuden kuuluvan Euroopan unionin painopistealoihin; korostaa tässä yhteydessä, että EU:n yhteisten uusiutuvia energialähteitä koskevien hankkeiden kehittäminen on avainasemassa energiavarmuudesta huolehdittaessa samalla kun varmistetaan Lissabonin ja Göteborgin tavoitteiden saavuttaminen;

33. korostaa, että energiatehokkuus ei ole vain kustannustehokkain tapa vähentää kasvihuonekaasupäästöjä, vaan että sillä on myös välitön myönteinen vaikutus talouteen, koska se alentaa polttoainekustannuksia ja lisää kuluttajien mahdollisuuksia ostaa muita tavaroita ja palveluja; kehottaa jäsenvaltioita nopeuttamaan energiatehokkuustoimien ja voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanoa;

34. katsoo, että täysin toimivat sisämarkkinat ovat toimitusvarmuuden kannalta välttämättömiä; katsoo, että EU:n energiamarkkinoita ei ole vielä saatettu päätökseen ja että niiden täysipainoinen toteuttaminen on välttämätöntä; pitää myönteisenä, että energia-alan sisämarkkinoita koskeva lainsäädäntöpaketti aiotaan viedä päätökseen ennen parlamentin toimikauden päättymistä; kehottaa neuvostoa käynnistämään parlamentin kanssa neuvottelut

energia-alan sisämarkkinoita koskevasta paketista energia-asioita käsitelleen neuvoston 10. lokakuuta saavuttaman poliittisen sopimuksen mukaisesti;

Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimus

35. pitää myönteisenä puheenjohtajavaltio Ranskan aloitetta eurooppalaisen maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen tekemisestä siinä määrin kuin se edistää johdonmukaista ja tasapuolista lähestymistapaa maahanmuuttoon kahden tavoitteensa avulla: tarjoamalla laillisia maahanmuuttokanavia ja samalla torjumalla laitonta maahanmuuttoa; katsoo tässä yhteydessä, että yhteisen maahanmuuttopolitiikan tulisi perustua siihen oletukseen, että maahanmuuttajat ovat yhteiskunnan yksilöjäseniä ja potentiaalisia kansalaisia; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi myös pyrittävä ottamaan käyttöön selkeät ja tehokkaat sosiaalisen osallistamiseen ja integraatioon tähtäävät toimet; katsoo näin ollen, että edellä mainittua on täydennettävä konkreettisilla lainsäädäntöehdotuksilla;

36. on neuvoston kanssa samaa mieltä siitä, että sopimuksen maahanmuuttopolitiikasta tulisi toimia tulevien puheenjohtajavaltioiden toimien puitteina;

Syyskuun 1. päivänä 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston seuranta

37. katsoo, että Kaukasuksen konflikteihin ei voi olla olemassa sotilaallista ratkaisua, ja pitää valitettavana kaikkien sellaisten osapuolten toimintaa, jotka ovat turvautuneet voimaan ja väkivaltaan muuttaakseen Georgiasta irtaantumaan pyrkivissä Etelä-Ossetiassa ja Abhasiassa vallinnutta tilannetta;

38. muistuttaa Venäjän suhteettomista sotilaallisista toimista Georgiassa elokuun alussa ja sen tunkeutumisesta syvälle Georgian alueelle, sekä Venäjän yksipuolisesta päätöksestä tunnustaa Abhasian ja Etelä-Ossetian riippumattomuus;

39. kehottaa Venäjää kunnioittamaan Georgian suvereenisuutta ja alueellista koskemattomuutta ja Georgian rajojen loukkaamattomuutta, minkä kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat tunnustaneet;

40. korostaa, että EU:n on tarkasteltava uudelleen Venäjän-politiikkaansa, jos Venäjä ei kunnioita 12. elokuuta ja 8. syyskuuta tehtyihin sopimuksiin perustuvia sitoumuksiaan;

41. pitää myönteisenä, että neuvosto on ottanut kantaa Georgian tilanteeseen; muistuttaa 12. elokuuta ja 8. syyskuuta tehdyissä sopimuksissa olevista sitoumuksista; korostaa, että Venäjän joukkojen vetäytyminen Etelä-Ossetian ja Abhasian lähistöllä olevilta alueilta on ensimmäinen askel; vaatii pakolaisten turvallista ja nopeata palaamista paikalla olevien EU-tarkkailijoiden valvonnassa; pitää valitettavana, että Venäjän ja Georgian Genevessä 15. lokakuuta 2008 käymät neuvottelut kariutuivat;

42. pitää valitettavana myös sitä, että EU:n tarkkailuvaltuuskunta EUMM ei ole päässyt kahdelle Georgiasta irtaantumaan pyrkivälle alueelle, minne Venäjä aikoo sijoittaa 7600 Venäjän armeijan sotilasta, jotka korvaavat kooltaan pienemmät venäläiset rauhanturvajoukot, jotka ovat toimineet kummallakin alueella vuosina 1992–1994 tehtyjen tulitaukosopimusten perusteella;

43. odottaa 22. lokakuuta 2008 pidettävän kansainvälisen Georgia-konferenssin tuloksia; pitää myönteisenä, että komissio on sitoutunut antamaan vahvaa poliittista, taloudellista ja käytännön tukea Georgialle; kehottaa komissiota esittämään pikaisesti toimia, joiden tarkoituksena on konfliktialueiden olojen palauttaminen ennalleen ja niiden elvyttäminen, ja tehostamaan humanitaarista apua sodan koettelemien ihmisten jälleenasuttamiseksi ja asuntojen rakentamiseksi ennen talven tuloa;

44. panee merkille, että kaikki jäljellä olevat kysymykset on ratkaistava Genevessä kokoontuvassa kansainvälisessä konferenssissa, jossa on erityisesti käsiteltävä Etelä-Ossetian ja Abhasian tilannetta ja tulevaisuutta ja etenkin Venäjän jatkuvaa sotilaallista läsnäoloa Alhalgorissa ja Perevissä Etelä-Ossetiassa sekä Kodorin solassa Abhasiassa, ja että siihen saakka EU:n ja Venäjän suhteita ei voida täydellisesti normalisoida;

45. muistuttaa Venäjän viranomaisia siitä, että on tärkeää, että ihmisoikeuksia ja kansalaisoikeuksia puolustavat henkilöt ja kansalaisjärjestöt voivat toimia niiden sitoumusten mukaisesti, jotka Venäjä on antanut Euroopan neuvostolle, ja toimia vapaasti ilman pelottelun uhkaa;

46. kehottaa neuvostoa ja komissiota harkitsemaan Euroopan naapuruus- ja kumppanuusvälineiden ja Euroopan ihmisoikeus- ja demokratiavälineen valikoivaa soveltamista Valko-Venäjään tehostamalla maan kansalaisyhteiskunnan tukemista; korostaa, että Valko-Venäjän demokraattinen oppositio on otettava täysipainoisesti mukaan EU:n ja Valko-Venäjän vuoropuheluun;

47. kehottaa neuvostoa ja komissiota käynnistämään todellisen vuoropuhelun Valko-Venäjän viranomaisten kanssa soveltaen ehtoja ja vaiheittaista lähestymistapaa, vertauskohteita, aikatauluja ja tarkistamislausekkeita sekä ottaen käyttöön asianmukaiset varat;

48. pitää myönteisenä Eurooppa-neuvoston antamaa tukea "itäiselle kumppanuudelle", jota komission on parhaillaan laatimassa unionin ja sen itäisten naapurimaiden suhteiden lujittamiseksi; korostaa, että tällä kumppanuudella on oltava konkreettinen sisältö etenkin vapaan liikkuvuuden ja vapaakaupan osalta kuitenkin siten, että sille myönnetään riittävästi määrärahoja EU:n talousarviossa;

49. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.